І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 107. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 8-го ЧЕРВНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 8, 1972 No. 107. VOL. LXXIX.

АМЕРИКА ВІДЗНАЧАЄ „БРАТЕРСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ"

Сьогодні, 8-го червня, в багатьох містах і місцевостях Америки починають відзначати „Братерський Тиждень" (Фратернал Вік), що триватиме до 14-го червня та метою якого є відзначити і вшанувати існування та багатобічну діяльність численних братерських організацій, до яких належить Український Народний Союз. З цієї нагоди губернатори багатьох стейтів та посадники багатьох міст окремими проклямаціями проголосили цей Тиждень. Характеристикою змісту і мети цього тижня може послужити проклямація губернатора стейту Ню Джерзі Вілліяма Кейгіла, підписана і проголошена ним минулого тижня в приявності екзекутивних урядовців Українського Народного Союзу та інших братерських організацій. У Проклямації сказано:

Тому, що президент Крайового Братерського Конґресу Америки, до якого належить яких сто братерських організацій і десять мільйонів членів, проголосив тиждень від 8 до 14-го червня, як Братерський Тиждень; і

Тому, що братерська запомогова система через свої товариства і відділи в кожній громаді виконує багато релігійних, харитативних, патріотичних та добродійних активностей; і

Тому, що братерські запомогові товариства виявляють свій патріотизм спеціяльним відзначуванням Дня Прапору 14-го червня та є частиною Крайової Фундації Дня Прапору, організації, яка дбає про збереження пам'яти про д-ра Бернарда Сіґренда, „батька" Дня Прапору ...; і

Тому, що Крайовий Братерський Конґрес Америки вже давно вибрав дату Братерського Тижня з включенням Дня Прапору; і

Тому, що президент та екзекутивний комітет Крайового Братерського Конґресу Америки звернувся із закликом до всіх проводів товариств і відділів, що охоплюють цілу братерсько-запомогову систему та її десять мільйонів членів, щоб вони сповістили всьому народові ідеали і цілі братерсько-запомогової системи та об'єднались у відзначуванні Братерського Тижня;

Отже тому я, Вілліям Т. Кейгіл, губернатор стейту Ню Джерзі, оцим проголошую тиждень від 8 до 14-червня як БРАТЕРСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ в Ню Джерзі та закликаю всіх громадян дати свою підтримку та виявити свою вдячність за той вклад, що його дає братерсько-запомогова система . . .

Такі і подібні проклямації Братерського Тижня видали і проголосили, в приявності екзекутивних урядовців УНСоюзу, посадники Джерзі Сіти, Байону, Гобокену, Пассейку, Перт Амбою, Ірвінґтону та інших міст. Подрібні інформації про ці проголошення будуть подані в чергових числах „Свободи".

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Середа, 7 червня 1972

УРЯДОВА КОМІСІЯ В СПРАВІ ПОШТОВИХ ОПЛАТ порекомендувала Поштовій Обслузі знизити на 78 мільйонів долярів надходження за оплату листів та інших посилок, що було тимчасово дозволене минулого року. Редукція надходжень відбудеться за рахунок деякого зниження опат за посилки другої кляси. Ціна за поштівку не буде підвищена з 6 до 7 центів, як того бажала Поштова служба. Оплати за листи першої кляси і летунські листи й посилки не будуть підвищені, бодай у недалекому майбутньому. Всі дотеперішні підвищення поштових оплат найгірше відбились на газетах і книжкових видавництвах.

ПРЕЗИДЕНТСЬКА КОМІСІЯ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ проблем приросту населення в ЗСА встановила, що не дивлячись на удосконалення різних превентивних методів, багато жінок все таки народжують дітей тоді, коли й не бажали б їх мати. Особливо це стосується біднішої частини населення, де жінки занадто багато довіряють різним „піґулкам" і не мають за що звертатись безпосередньо по лікарську поміч. У звіті Комісії сказано, що кругло 13 мільйонів американок потребують допомоги у формі покращення запобіжних заходів.

АЛЬЖИРІЯ ЗВЕРНЕ 500.000 ДОЛЯРІВ, що їх муринський терорист отримав, як „викуп" під час схоплення в Америці великого пасажирського літака наприкінці минулого тижня. 24-річний мурин, колишній летун у В'єтнамі, Вілліям Голдер, перелетів до Альжиру разом із своєю 21-річною білою приятелькою Катериною Керков. Їм признали політичний азиль, але забраних ними пів мільйона долярів від летунської компанії Вестерн Ерлайнс альжирський уряд поверне.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ БУДЕ ВОЮВАТИ без уваги на американські налети й замінування портів — заявив член Політбюра північно-в'єтнамської компартії, Ле Дук То у чотиригодинному пресовому інтерв'ю в Парижі. Але він признав, що Північний В'єтнам зазнає великих шкід від бомбардування та що довіз з-закордону сильно утруднений. Ле Дук То знову підкреслив, що головною перешкодою для справи замирення є підтримування Америкою режиму південно-в'єтнамського президента Нґуєна Ван Тіє. В усякому разі, заявив той в'єтнамський комуніст, війна у В'єтнамі буде продовжуватись почерез виборчий в ЗСА листопад.

КОЛИШНІЙ БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ГАРОЛД МЕКМІЛЛЕН ПРОГОЛОСИВ свої спомини, в яких дуже критично висловлюється про покійних французького президента Шарля де Голля і канцлера Західньої Німеччини Конрада Аденауера. Він відмовив теж „будь-яких інтелектуальних вартостей" колишньому президентові Линдонові Джансонові.

ІНДІЙСЬКИЙ УРЯД ДОЗВОЛИВ колишньому прем'єрові Кашміру Шейхові Мохаммедові Абдуллахові, якого звали „левом Кашміру", на поворот до тієї його батьківщини. Тому, що Шейх Абдуллах поручав переведення в Кашмірі плебісциту, чи та країна має належати до Індії чи Пакістану, індійський уряд, який боявся висліду плебісциту, арештував його в 1953 році, і хоч згодом звільнив, проте заборонив переїхати до Кашміру.

ТІТО ПОЛЕТІВ ДО МОСКВИ, звідкіля поїде з офіційними „приязними відвідинами" до Польщі. Югославія Тіта зберігає найкращі зв'язки з Румунією, як ще найбільш „самостійною" між совєтськими европейськими сателітами. Наступник польського диктатора Владислава Ґомулки Едвард Ґерек тримається московської поли ще більше, як робив це Ґомулка. У Москві Тіто дістав орден Леніна.

Сен. МекҐоверн вийшов переможцем у вітіркових правиборах у 4 стейтах

Вашингтон. — У правиборах, що відбувалися у вівторок 6 червня ц.р. у стейтах Каліфорнія, Ню Джерзі, Ню Мексик і Південна Дакота, переможцем поміж демократичними кандидатами вийшов сенатор Джордж МекҐоверн із Південної Дакоти, перемагаючи інших кандидатів, зокрема сен. Гомфрі. У Каліфорнії МекҐоверн одержить усіх 271 делегатських голосів на демократичну крайову конвенцію. За тимчасовими, ще дуже неповними — бо тільки із 894 на всіх 22 647 виборчих округ — підрахунками МекҐоверн здобув 72 931 голос або 52 відсотки і Гомфрі 51 601 або 37 відсотків. Усі інші кандидати одержали менше як по чотири відсотки голосуючих. У стейті Ню Джерзі МекҐоверн має покищо запевнених 65 делегатів на всіх 109 із цього стейту; двадцять делегатів, мабуть, будуть підтримувати МекҐоверна, 16 ще не заявилися за тим чи іншим кандидатом; сен. Гомфрі здобув тільки 13 делегатів. У Ню Мексику перше місце у правиборах зайняв — за тимчасовими вислідами із 700 на всіх 1 031 виборчих округ — знову ж таки сен. МекҐоверн, здобуваючи 35 490 або 33 відсотки голосів; за ним слідує губернатор Джордж Воллес із 32 808 голосами, тобто 30 відсотками і на третьому місці опинився сен. Гюберт Г. Гомфрі із 26 262 голосами, або 25 відсотками; 18 демократичних делегатів із цього стейту поділяться, мабуть, між МекҐоверном і Воллесом. Президент Ніксон здобув понад 90 відсотків республіканських голосів й усіх 16 делегатів із цього стейту. У стейті Південна Дакота, що його демократичним сенатором є МекҐоверн, він не мав ніякої опозиції і здобув усіх 17 делегатів на демократичну конвенцію. Президент Ніксон здобув у цьому ж стейті усіх 14 республіканських делегатів.

МекҐоверн і Гомфрі добиваються підтримки від демократичних губернаторів

Гюстон. — Вночі з понеділка 5 червня на вівторок 6 червня, перед своїм відлетом до Каліфорнії, сенатор Джордж МекҐоверн відбув двогодинну розмову із демократичними губернаторами, які беруть участь у конференції губернаторів ЗСА. Розмова відбулася за закритими дверми і її темою була, як здогадуються політичні обсерватори, справа підтримки для МекҐоверна в цьогорічних президентських виборах. Із одержаних журналістами інформацій виходило б, що більшість з-поміж двадцять й одного демократичного губернатора, які брали участь в розмові, ставиться із застереженням а то й неґативно до проголошуваної сенатором МекҐоверном програми його дії, а деякі з губернаторів, між ними губ. Джіммі Картер з Джорджії, пробували започаткувати кампанію за „припинення МекҐоверна". Деякі ж заявили, що з'ясування й арґументи МекҐоверна їх цілком не переконали. З усіх 30 демократичних губернаторів тільки три підтримують МекҐоверна. На середу 7 червня ц. р. була запляновано у Гюстоні зустріч сен. Гюберта Гомфрі із губернаторами з тією ж метою, що й зустріч МекҐоверна: для здобуття їхньої підтримки у виборах. Відвідала конференцію губернаторів у вівторок 6 червня також пані Воллес, дружина пораненого атентатником демократичного кандидата губернатора Алабами Джорджа Воллеса. Її вітали дуже тепло і демократичні і республіканські учасники конференції. Після зустрічі з губернаторами пані Воллес заявила, що вона не плянує ніякої кампанії за своїм чоловіком, але ж підкреслила, що він буде таки добиватися номінації на демократичного кандидата на Президента ЗСА.

Найвищий Суд ЗСА має вирішити питання про законність підслухувань телефонічних розмов

Вашинґтон. — Найвищому Судові ЗСА напевно доведеться уважно вивчити й розглянути дразливе питання про правність - законність чи незаконність таємних підслухувань і записувань телефонічних розмов. Деякі суди такі підслухування й записування розмов схвалюють, якщо йдеться про боротьбу проти наркоманів, злодіїв, убивць і под., але деякі суди в різних стейтах є рішуче проти. У Філядельфії суддя Джозеф Лорд виніс рішення, на основі якого треба вважати неконституційним федеральний закон з 1968 року, за яким можна в деяких випадках підслухувати телефонічні розмови. Той суддя вважає, що такий закон порушує 4-ту поправку в Конституції про охорону законом приватного життя громадян. Тим часом біля 12 повітових суддів визнали, що федеральний закон з 1968 р. є повноправним і реальним законом. Тому напевно ця проблема буде остаточно вирішуватись у Найвищому Суді ЗСА.

Уряд наполягає, що треба зберегти перевагу атомової зброї ЗСА

Вашингтон. — Секретар оборони Мелвін Лерд повторив у вівторок 6 червня перед журналістами суть своїх зізнань, що їх склав попереднього дня за закритими дверми перед Бюджетовими Комісіями обох палат Конґресу. Він ствердив, що тільки тоді підтримуватиме підписаний у Москві президентом Ніксоном договір про обмеження числа протиракетних станиць в ЗСА і ССCP та про заморожения числа існуючих наземних і підводних атомових ракет, коли Конґрес уможливить Урядові поліпшувати існуючі роди зброї. За підписаним у Москві договором, Совєти мають чисельну перевагу однаково щодо наземних ракет, як числа підводних човнів, вивінованих атомовими ракетами. Цю совєтську чисельну перевагу можна зрівноважити тільки покращанням якости американської зброї. Ото ж Уряд вимагає від Конґресу 942-ох мільйонів дол. на дальші досліди й будову нового типу підводного човна „Трайдент", який заступить існуючий тип „Поляріс", як теж 445 мільйонів на випродукування нового удосконаленого типу далекосяжного бомбовика, здатного перевозити атомові бомби. Секретар оборони Мелвін Лерд узгіднив свої заяви з головою шефів об'єднаних штабів адміралом Томасом Мурером, який разом із ним зізнавав на згаданих Комісіях Конґресу.

ЗСА проти поширення діяльности ОН і їх надмірних видатків

Об'єднані Нації. — Американська амбасада при Об'єднаних Націях передала меморандум Державного Департаменту генеральному секретареві Куртові Вальдгаймові і переслала його до всіх автономних агенцій ОН, які мають свій осідок у Женеві, з рекомендацією, щоб не поширювати своєї діяльности на такі нові операції, які вимагають додаткових фондів, та щоб застосувати цілу низку ощадностей. Зокрема американський меморандум поручає перевести ревізію дотеперішніх надзвичайно частих подорожей літаками в їхній перший клясі, — щоб не переводити зайвих конференцій та скорочувати їх і щоби переводити більшу контролю над видатками, що їх роблять на кошт каси ОН — екзекутивні урядовці ОН. Щодо членських внесків до ОН, то американський меморандум передбачує поменшення американського внеску, який тепер все ще становить 31.5 бюджету Об'єднаних Націй, до 25 відсотків бюджету. ЗСА вплачують від 4.2 відс. до 31.5 відсотків бюджету 10-ох головних автономних агенцій Об'єднаних Націй, дармащо деякі з них, як Міжнародна Робітнича Організація та Організація Освіти, науки і культури (ЮНЕСКУ) насправді опановані комуністичними впливами.В

У Родезії сталася велика катастрофа в копальні вугілля

Селсбері, Родезія. — У копальні вугілля в малому гірничому містечку Ванкі в африканській Родезії, яке нараховує 20.000 мешканців, здебільша гірників, стався вибух, який провалив стіни одного шибу і загородив вхід і вихід з нього. Сила вибуху була така потужна, що електричний віз, яким спускалися під землю робітники, вилетів із шахти, наче викинений з пращі. Під землею залишились 464 копальняні робітники й існують малі шанси, щоб вони врятувалися. Рятункова акція не змогла встановити контакту з живцем похороненими робітниками і не відомо, чи хтось із них живий. Тому, що в цілому тому місті майже кожна родина має когось між робітниками, що їх заскочив вибух, то біля тієї шахти розіґрувались сцени розпачу жінок і дітей. Одного важко пораненого робітника витягнули з глибини 300 стіп і знайшли там тіла трьох убитих гірників. Рятункові дружини наспіли літаками. Причини катастрофи ще не устійнили.

Літній проєкт Союзу Українських Студентів Канади дістав державну субсидію

Вінніпеґ. — Комітет Українців Канади інформує:

В суботу, 27 травня ц.р., закінчено у Вінніпеґу вишкільний курс для 13 українських студентів, які в цьому році будуть працювати для літнього проєкту Союзу Українських Студентів Канади (СУСК) під патронатом Централі КУК. Завданням цьогорічного літнього проєкту СУСК є випродукувати біля 30 годин фільму у формі репортажів й інтерв'ю, зібраних з терену цілої Канади, про життя української громади, а зокрема про її зусилля зберегти в Канаді українську мову, культуру й українську ідентичність. Біля половини студентів, затруднених в цьому проєкті

(Закінчення на стор. 3-ій)

„СОВЄТИ ВИЯВЛЯЮТЬ НАЯВНІСТЬ НЕСПОКОЮ В УКРАЇНІ" — ІНФОРМУЄ „Н. Й. ТАЙМС" У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ СПРАВОЮ ДОБОША

Ню Йорк. — «Совєти виявляють наявність неспокою в Україні. Признають, що націоналісти мають зв'язки з еміграційними ґрупами» — пише в заголовку і підзаголовку Теодор Шабад у спеціяльній кореспонденції до „Ню Йорк Таймс'у", надрукований в тій газеті з 7-го червня. Кореспонденція відноситься до поданої у вчорашньому виданні „Свободи" вістки про заарaнжовану в Києві 2-го червня пресову конференцію, на якій заарештований на початку цього року бельгійський громадянин Ярослав Добош мав виступити з покаянною заявою, обвинувачуючи себе самого та ряд українців у Львові і Києві в антисовєтській активності. У повідомленні „Ню Йорк Таймс'у", датованому в Москві 6-го червня, сказано:

Совєтський Союз признав наявність націоналістичного руху в Україні, який має тісні зв'язки з антикомуністичними організаціями закордоном. Уже від довшого часу було відомо, що деякі українські інтелектуалісти виступають проти того, що вони вважають за надмірну русифікацію та відсутність культурної свободи і вимагали більш активного вживання української мови в їхній республіці. Подробиці цієї дисидентської сітки стали відомі тут сьогодні із повідомлення про пресову конференцію в Києві з виступом Ярослава Добоша, бельгійського студента українського роду, який заявив, що його вислано в Україну для нав'язання зв'язків з націоналістами. Заарештування бельгійця на початку цього року дало причину до хвилі арештів та домашніх обшуків, при чому яких 20 українців були заарештовані і обвинувачені у знеславлюванні совєтської держави. Між ними був включений Вячеслав Чорновіл, книжка якого про націоналістичний рух, „Документи Чорновола", була широко поширена закордоном.

Український підпільний „Український Вісник" під час арештів мабуть припинив свою публікацію. Від початку 1970-го року появилося його п'ять видань. Добоша, що має 24 роки, звільнено минулої п'ятниці, після затримки совєтськими властями протягом п'ять місяців. Кілька годин після його виступу на пресовій конференції в Києві, в якому він обвинувачував п'ять інших українських націоналістів, його посадили в літак до Брюсселі. Розповідь про цю конференцію була опублікована в суботу в київській газеті „Правда Украины", що її сьогодні доставлено передплатникам тут. Вона подає найбільш подрібну офіціяльну версію, яку досі опубліковано відносно справи Добоша та її розгалужень. Добош, згідно з опублікованою в українській газеті заявою, сказав, що він був висланий до Совєтського Союзу українською еміграційною групою, відомою під назвою Організації Українських Націоналістів, для відвідин п'ятьох націоналістів в Україні. Ціллю подорожі — згідно з розповіддю бельгійця — було поінформувати українців про еміграційну активність, передати націоналістам гроші та вивезти контрабандою антисовєтську літературу. Студент назвав п'ятьох: літературного критика Івана Світличного, внучку Івана Франка Зіновію Франко, Леоніда Селезненка, Анну Коцурову та Стефанію Гулик . . .

У кореспонденції в дальшому подається короткі цитати із відомої вже згаданої заяви Добоша та вкінці стверджується, що повідомлення про пресову конференцію в Києві і виступ Добоша „є досі найбільш прямим, надрукованим у контрольованій совєтській пресі потвердженням, що націоналістичні групи діють в Україні".

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

НЮЙОРКСЬКА ГРОМАДА ВІДЗНАЧИТЬ РОКОВИНИ СМЕРТИ СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Ню Йорк, Н. Й. (І. К.) — Заходами місцевого Відділу ОбВУА відбудеться тут у найближчу суботу, 10 червня 1972 р. в приміщенні Українського Літературно-Мистецького Клюбу, при 149 Другій евню Святковий Вечір для відзначення 46-ої річниці трагічної смерти св. п. Симона Петлюри, голови Директорії та Головного Отамана Військ і Фльоти Української Народної Республіки. В програмі: відкриття, доповідь проф. Михайла Кучера і мистецька частина, в якій виступлять: Анна Шерей — мецо, Юрій Федорів – баритон і Андрій Шевченко — бандурист. Фортепіяновий супровід в руках М. Гофмана. Початок в год. 6-ій увечері.

ФОРМИ НАЦІОНАЛЬНОГО СПРОТИВУ В УКРАЇНІ

Ню Йорк. — На своєму засіданні 2 червня 1972 р. управа Сеньйорату ТУСМ схвалила реченець і програму студійної конференції, присвячену аналізі форм національного спротиву в Україні на сучасному етапі. За наміченим пляном, конференція відбудеться в Ню Йорку 23 вересня 1972 р. Програма конференції включає наступні теми: Національна політика совєтського режиму післясталінського періоду, шестидесятники та їхні послідовники, захалявна політична література, конституційний характер боротьби диседентів в Україні, два різні типи спротиву: Україна і Російська СФСР. Підготовку конференції проводить д-р Дмитро Штогрин.

ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД СЕНЬЙОРАТУ ТУСМ

Згідно з постановою управи Сеньйорату ТУСМ черговий загальний з'їзд товариства відбудеться в Ню Йорку 24 вересня 1972 р. У зв'язку з цим, що з'їзд попередить студійна конференція, програма з'їзду буде обмежена до стисло організаційних справ. На засіданні управа Сеньйорату розглянула також ряд питань, що стосуються співпраці з ТУСМ, а також українського громадського і політичного життя та винесла в окремих справах відповідні постанови.

ДОПОВІДЬ ПРО ЗСА, СССР, КИТАЙ И УКРАЇНУ

Заходом Українського Публіцистично - Наукового Інституту, Осередок у Клівленді, д-р Теодор Мацьків, професор і керівник Совєтознавчих Студій при університеті в Акроні, виголосить в суботу, 10 червня у залі „Вест Сайд Федерал Севінґс" (Рідж Роад) доповідь п. н. „ЗСА, СССР, Китай та українське питання".

УКРАЇНОЗНАВСТВО НА ІЛЛИНОЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ В ЧИКАҐО

Як уже інформовано, старанням Комітету Сприяння Українознавчим Студіям в Іллиной, Іллинойський стейтовий університет в Чикаґо (Серкл) відкриває в акад. р. 1972/73 українознавчі предмети (культура, література, мова), призначені в першу черґу для української акад. молоді цього ж університету, кількість якої доходить там до 200 осіб. Дня 24-го травня в конференційній залі деканату гуманістичних наук відбулось урочисте підписання договору, згідно з яким КОСПРУС зобов'язався продовж трьох найближчих років частково оплачувати кошти цих курсів, які, згодом (у 1975 р.) перейдуть у постійну програму і будуть вповні фінансовані університетом. Договір, в присутності адвоката української сторони п. Мих. Коса, підписали: інж. Дмитро Григорчук — голова КОСПРУС і фін. секретар п. Я. Ганкевич та представник університету д-р Донар. В цьому урочистому акті прийняли участь: канцлер Української Католицької Єпархії в Чикаґо, о. шамбелян Білінський та Декан Чикаґського Деканату УПЦеркви о. протопресв. Ф. Білецький. Були ще присутні, продекан д-р Гесс, голова слов'янського департаменту проф. Н. Моравцевіч, м. голова КОСПРУС (він же професор термодинаміки цього ж університету), д-р В. Мінкович, голова Українського Студ. Клюбу цього ж університету, п-на Марія Сеник і референт справ і голова

Української Студ. Громади Олег Сацюк та проф. Мирослав Семчишин, який викладатиме в 72/73 акад. році.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тридцятиріччя УПА

В історії українського незалежницького руху Українська Повстанська Армія займає особливе і надзвичайне місце. Створена тридцять років тому — в 1942 році — в самому розпалі другої світової війни за почином Організації Українських Націоналістів, ця військова формація стала виразником і носієм збройної боротьби за Самостійну й Соборну Українську Державу. Вела вона цю боротьбу на два фронти проти двох наймогутніших окупантів українських земель — совєтської Москви, з одного боку, і гітлерівської Німеччини, з другого, власними силами й засобами, без будь-якої сторонньої помочі.

Українська Повстанська Армія займає також унікальне місце в історії партизанської боротьби взагалі, і тому не диво, що стратегію, тактику і методи веденої УПА боротьби студіюють не тільки чужоземні історики, але й стратеги, експерти военного діла. Це ж, здається, не було випадку в минулому, щоб створена в умовах двох ворожих окупацій збройна сила могла втриматися у своїй боротьбі майже п'ятнадцять років. Адже ж боротьба Української Повстанської Армії не закінчилася із смертю Головнокомандувача УПА ген.-хор. Тараса Чупринки-Романа Шухевича в березні 1950 року. Вона тривала, хоч і в змінених формах ще цілих сім років, до 1956 року, що підтверджене навіть в самих таки совєтських джерелах. Традиції цих збройних змагань залишилися в Україні живими й по сьогодні, про що свідчить безперервна боротьба московського окупаційного режиму із загрозливими для нього ідеями українського націоналізму.

Відзначаючи тридцятиріччя створення Української Повстанської Армії і започаткування її збройних дій, українці у вільному світі не обмежаться тільки спогадуванням боїв, операцій, походів і рейдів цієї Армії, вшановуванням пам'яті тих, що були командирами УПА і її з'єднань, усіх тих її старшин та вояків, що загинули в її рядах і що їх могили розкидані по всіх землях України. Вага і значення відзначування 30-річчя УПА виявиться головним чином у посиленні і підкресленні тих ідей, за які вела вона боротьбу, ідей, що сягають ще визвольної боротьби українського народу під проводом Богдана Хмельницького і згодом визвольних змагань гетьмана Івана Мазепи, а в нашому сторіччі визвольних змагань 1917-1921.

Видатки без покриття

У передвиборчій кампанії кожний кандидат старається сказати громадянинові те, що йому наймиліше по душі, а наймиліше те, щоб усе йому обіцяти, а нічого від нього не вимагати. Отож у передвиборчих перегонах між демократичними сенаторами Гюбертом Гомфрі та Джорджем МекҐоверном прийшло до взаємної ліцитації, які реформи треба перевести у користь громадянина.

Гюберт Гомфрі має за собою досвід віце - президента за урядування Линдона Джансона і краще знає, що видатки без покриття — це дефіцит, зріст державної заборгованости, інфляція з дорожнечею та упадком вартости валюти. Ричард Ніксон, пішовши за порадами кол. демократичного губернатора Тексасу Джона Коннелі, відмовився від „твердої" економічної політики свого колишнього шефа, Д. Д. Айзенгавера, і заявив себе „кійнезистом", себто прихильником теорії англійського економіста Кійнса, що рекомендував у деяких обставинах „впорскувати" в народне господарство поважні суми, щоб пожвавити продукцію і зменшити безробіття, без уваги на дефіцит. Але поруч із цим Ніксон-Коннелі ввели частинну контролю цін і платень, обмежили імпорт, перевели частинну реформу міжнародної монетарної системи. Але в ЗСА буде таки бюджетовий дефіцит на круґло 26 більйонів дол., а заборгованість дійшла до 450 більйонів. У цій ситуації треба куди пильніше дивитися, щоб не штовхати державу в господарську катастрофу чи хаос, бо зрівноваження величезних видатків новими податками загрожувало б гострою реакцією суспільства.

Отож Гюберт Гомфрі зажадав відповіді від Джорджа МекҐоверна, як він задумує фінансувати реформи в ділянках охорони здоров'я, шкільництва, шпиталів і т. п. конечних речей, які, проте, вимагатимуть десятків більйонів долярів. МекҐоверн з легкої руки обіцяв скреслити 30-40 більйонів з бюджету оборони, на що зразу сказано йому, що це, по-перше, збільшить безробіття ще на сотні тисяч робітників, подруге, зштовхне Америку до ступня другорядної держави.

Легко обіцяти, трудно виконати. І недобре, коли кандидат на найвище державне становище нехтує основним принципом економіки: кожний бюджет — окремої людини, родини, організації — мусить передбачати покриття для видатків. Без цього приходить банкрутство.

П. Ф.

БОМБИ В НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. Вибухи бомб в містах Західньої Німеччини, погоня поліції за терористами, при чому доходить до стрілянини на вулицях, — ці факти непомалу бентежать громадян і уряд Федеральної Республіки та уряди автономних областей цієї держави. Цими днями голова уряду в Бонні Брандт промовляв до народу і просив громадян помагати поліції в розшуках злочинців, які руйнують лад і порядок демократичної держави.

Діяльність невеликих терористичних груп помітна не тільки в Німеччині. Терористи діють також в Італії, Франції і в інших країнах. В Еспанії та в Північній Ірляндії (Олстер) як теж в Ізраїлі терористичні виступи мають під собою мотиви національні: баски, ірляндці, араби. В Греції деякі опозиційні групи пробують організацію замахів знищити представників диктаторського режиму.

В країні демократичній, як Німецька Федеративна Республіка, акти терору виходять не з правих, націоналістичних груп, як це було в Німецькій Республіці після 1918 року: 1919 р. німецькі націоналісти вбили католицького політика Ерцберґера, що підписав мировий договір з державами Антанти в Версалі; 1922 р. група націоналістів — „Консул" — убила німецького міністра закордонних справ Вольтера Ратенав. Було немало подібних актів терору.

В Німецькій Федеративній Республіці терором займаються т. зв. ліві групи, що вважають „пряму, безпосередню акцію" (це клич анархістів) за шлях до лікування всякого роду несправедливости в суспільстві. Це — політична романтика, мрійництво, наївна віра, мовляв, можна вибухами бомб (при чому гинуть невинні люди) зреформувати суспільство, завести рівність і братерство: про свободу ці анархісти менше думають, бо руйнують бомбами редакції немилих їм газет. Само собою, до цих „бомбокидних революціонерів" п р илучаються люди з душевними недугами, що мають приємність терроризувати своїх ближніх. Тому ця акція терору стає свого роду „мистецтвом для мистецтва".

А м е риканський історик Аврич у книзі „Анархісти" (Ню Йорк, 1965) описав діяльність анархістів у Росії перед революцією 1917 р. і після неї. Він згадує так званих „анархістів - безмотивників", які кидали бомби без розбору — в каварні і ресторани, на станції залізниць і т. д., хоч знали, що несуть смерть не тільки „буржуям", але й „пролетарям". Можна думати, що між анархістами в Західній Німеччині є немало таких „безмотивників".

Само собою, комуністичні уряди різних країн у себе жорстоко нищать усякого роду осіб, що чинять замахи на представників своєї влади. Але вони охоче допомагають виступам анархістів у „капіталістичних країнах". в 1918-1920 роках Москва бувала в союзі з анархістом Махном, уживаючи його ватаги в боротьбі проти Української Народної Республіки та проти „білої армії" ген. Денікіна. В наш час комуніст Ф. Кастро на Кубі допомагає різнобарвним анархістам у Латинській Америці.

Слід згадати, що до романтичних груп анархістів пристають деколи люди заможні і освічені. Такий був італійський видавець - мільйонер Фельтрінеллі, приятель Кастра і наслідувач Че Ґевари, що загинув у Болівії при спробі підняти селян на повстання. Фельтрінеллі загинув у Міляні в загадкових обставинах на початку 1972 року. В його видавництві вийшов підручник, — як робити домашнім способом бомби. Коли б видавець був противником бомбокидів, то певно не друкував би такої „загальнокорисної" к н и ж ки...

1-го червня повідомило радіо, що в Франкфурті над Майном поліція, після стрілянини, заарештувала деяких провідників терористичної групи — Баадера-Майнгоф. Але мешканці великого промислового міста Штуттґарту тремтять, побоюючись нових бомбових атентатів. Чи це шлях до створення революційних настроїв серед громадянства?

В Західній Німеччині діє леґально Німецька Комуністична Партія. Ця партія засуджує терор анархістів і заявляє, що бореться за реформи згідно з конституцією. Німецька компартія влаштовує демонстрації з червоними прапорами, з музикою, і при тому роздає свою літературу. Недавно відбулась демонстрація комуністів у Мюнхені проти американської політики у В'єтнамі. 29 травня була їхня демонстрація проти підвищення цін за транспорт у Мюнхені. Учасники — переважно студенти, з якими я мав розмови. Вони казали, що хочуть завести „диктатуру пролетаріяту".

— То, значить, хочете такого режиму, як у Москві, де панують наслідники Сталіна, або такого, як є у Чехо-Словаччині, де „диктатуру пролетаріяту" накинуло совєтське військо?

— Ні, ми їх не визнаємо!

— Добре, — кажу, — але, на мій погляд, у Західній Німеччині справжній пролетаріят це не німецькі робітники, що мають автомобілі, купують акції і їздять і літають на відпочинок в Америку або в Італію. Пролетарі тут — чужинецькі робітники — з Греції, Югославії, Еспанії, Туреччини, Йорданії, Італії. Вони нічого не мають, окрім жінок і дітей. Латинське слово „пролетаріюс" означає того громадянина в стародавньому Римі, що не мав нічого, окрім дітей. Отже, пропоную передати владу - диктатуру в Німеччині справжнім пролетарям — чужинецьким робітникам! Їх тут два мільйони і 500 тисяч!

— Ви, пане, глузуєте з нас! — обурилися демонстранти.

Я відповів, що послідовно дотримуюсь комуністичної теорії про диктатуру. Далі я їм пояснив, що наприкінці життя Енґельс відійшов від віри в спасенність „диктатури пролетаріяту", бо побачив поступ культури серед робітників в індустріяльних країнах. Ленін в неграмотній Росії створив диктатуру, але то була не „диктатура пролетаріяту", а влада нової кляси — комуністичної бюрократії. Знаєте, — кажу їм, — визначення слова „диктатура" у Леніна?

З моїх співрозмовників ні один не міг відповісти. Мусів я цитувати Леніна, сказавши їм, що як історик знаю добре „ленінізм". Диктатура — це влада, не обмежена ніякими законами, що спирається безпосередньо на фізичне насильство, — це слова Леніна. Отож, бачите, влада не обмежена законами — це самоволя, тиранія групи людей чи навіть одної особи, як було під режимом Сталіна. Чи цього ви хочете?

— Ні, ми хочемо такої диктатури пролетаріяту, як в Альбанії, — сказала студентка з гарними блакитними очима. — Он один колеґа був недавно в Альбанії і бачив, як там міністри і провідники партії йдуть працювати в фабриках і в колгоспах...

— Моя дитино, — кажу їй, — та й Ленін для демагогії ходив на „суботники" носити дрова і замітати вулиці, але жив у царському Кремлі і їздив в Роллс Ройсах, а мільйони людей засудив на голодову смерть в Україні.

Не знаю, чи переконав я моїх співрозмовників. Комуністичні ватажки годують їх своєю „політграмотою", де все намальовано рожевими фарбами. І в добрій вірі ці молоді люди летять на вогонь, мов метелики серед темної ночі...

К. Крупський

ОБОРОНЦІ „ЄДИНОЇ НЕДІЛИМОЇ"

Хоч біла московська ґвардія вигибає, на зміну їй приходить молоде покоління, яке продовжує творити різні міти про Росію, а в першу черґу про її велич та монолітність. Стара біла ґвардія, втікши закордон, не сміла відкрито виступати в обороні комуністичної Росії, але молодше покоління вже робить це. Для прикладу наведемо типовий факт.

Недавно щоденник „Денвер Пост" надрукував листа одруженої з українцем американки, в якому зроблено докір американській пресі за те, що в ній часто ідентифікується міста республік Совєтського Союзу, як російські міста. Авторка листа писала, що Росія і Совєтський Союз не те саме. Вказавши на Україну та інші підсовєтські країни, вона писала, що американці повинні знати правду про свого суперника.

На реакцію не треба було довго чекати. Вона прийшла від якогось Ніколая Сафонова з жіночого коледжу в Денвері, де той Сафонов, мабуть, викладає російську мову.

У своєму довгому листі Сафонов зробив цілий виклад про Росію. На початку він хитро - мудро „признає рацію" згаданій авторці в тому, що, дійсно, американці недостатньо знають Росію, хоч в Совєтському Союзі англійська мова стоїть на першому місці серед чужих мов, що їх вивчають в школах, і тому „росіяни знають більше про Америку, як американці про Росію".

Сафонов пише, що в російській мові слово „Росія" означало територію або державу, яка появилася під кінець ХУ століття. Це слово, мовляв, прейшло на місце старовинного терміну „Русь" тобто „Київська Русь" — перша держава на східньо-слов'янській території. На місце царської імперії створився Совєтський Союз, у склад якого входять 15 республік.

Сафонов „доповнює" авторку листа і в тому, що тих республік не можна уважати країнами, бо, згідно з дефініцією міжнародного права, вони не мають окремої монетарної системи, не беруть участи в міжнародній торгівлі, не мають дипломатичних репрезентацій і т. п. І хоч Україна та Білорусь, пише Сафонов, є членами Об'єднаних Націй і мають свої власні мови та уряди, права тих урядів дуже обмежені. Сафонов навіть відсилає читачів до 14 і 15 статтей совєтської конституції. Далі він пише, що в Совєтському Союзі існує лише одно громадянство для всіх національностей, а саме громадянство СССР. Як приклад обмеження прав совєтських республік, Сафонов розповідає про те, як у 1970 р., бувши в Києві, він хотів потелефонувати до Денверу, але телефоністка йому заявила: „Ми не знаємо, що рішить Москва". На думку Сафонова, слово „Росія" є синонімом слова СССР, і тому він не бачить причини, чому американська преса не мала б уникати тих обидвох назв на зміну, тим більше, що цими назвами користуються багато країн у світі.

Як бачимо, автор зачепив цілий ряд складних проблем з історії, міжнародного права та ін., які в типово московсько - імперіялістичному дусі перетоплює у відомому московському „котьолку". Правда, він не заперечує існування України та інших країн совєтської імперії, але вважає їх усіх за Росію.

Сафонов „виправляє" твердження авторки листа, згідно з яким „Росія лежить у північно - західній частині СССР", бо в дійсності, пише він, Росія покриває 76 відсотків території Совєтського Союзу, простягаючись від Балтійського моря по Тихий океан.

Промовчувати виступи подібні до вище наведеного означало б погоджуватися з ними. Треба мати на увазі, що найбільш монументальні і найбільш об'єктивні праці про Україну будуть подібними до скарбів на дні моря, якщо про них не знатиме цивілізований світ.

На жаль, у нас часто надається ваги тільки тому, що „я роблю", а все інше уважається за маловажне. Як часто забуваємо ми істину, висловлену нашим великим мислителем Іваном Франком: „Кожен думай, що на тобі мілїонів стан стоїть, що за долю міліонів мусиш дати ти одвіт".

Зрозуміло, що в наших протестах проти сафонових ми не можемо змусити американську пресу писати все те, що нам хочеться, однак з досвіду відомо, що в кожній ситуації знайдеться спосіб на те, щоб клин вибивати клином, тобто пропаґанду вибивати пропаґандою.

Так і зробив з „господином" Сафоновим автор цих рядків. Відповідь мусіла бути доречною, про що свідчила телефонічна реакція читачів „Денвер Посту". Один литовський політичний діяч висловив вдоволення навіть з того приводу, що мою відповідь надруковано в цьому часописі якраз в день першого травня, визнаний Москвою за свято.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НА МАРҐІНЕСІ КРИЗИ В УНРАДІ

У статті „За покращання Державного Центру УНР" („Свобода", ч. 94-95) ред. Іван Кедрин написав на адресу ОУНз, між іншим, таке:

„Не є ціллю цих рядків виправдувати авторів нещасного комунікату в Бюлетені ОУН(з), який став причиною стількох клопотів. Недобре, коли діячі, які підписують документ льояльности супроти Державного Центру, незабаром після того відверто признаються, що підписали його на те тільки, щоб дістатися до УНРади і там пробувати „реформи", які той Державний Центр знівечать".

У зв'язку з такою оцінкою діячів ОУНз, уважаю потрібним подати наступні вияснення:

1. ОУНз ніколи не видавала „комунікату", тобто офіційного становища, з нагоди свого приступлення до УНРади, а те, що ред. І. Кедрин називає комунікатом, насправді було статтею одного автора в „Бюлетені ОУНз", 4. 9, 1967 р.

2. Автор статті в „Бюлетені" пропонував перевести деякі реформи в Державному Центрі, але не підступно, як це суґерує ред. Іван Кедрин, а легально, шляхом парляментарної процедури, тобто шляхом схвалення їх (реформ) більшістю голосів членів УНРади. У вільнім суспільстві і в демократичнім парляменті (а УНРада хоче, щоб її за такий уважали) можна дискутувати навіть найбільш контроверзійні думки і зголошувати такі ж внески. На жаль, цього не можна робити в УНРаді за урядування її теперішнього керівництва. Перша спроба ОУНз покористуватися фундаментальними громадянськими свободами довела до „завішення" її в правах члена УНРади.

3. Для уточнення треба додати, що пропозиція автора статті в „Бюлетені" ніколи не була внесена на обговорення пленуму УНРади або її Президії, бо для того не було відповідної ухвали керівних органів ОУНз. Отже, з цієї причини УНРада не мала права займатися нею, а тим більше не могла „завішувати" цілої організації в її правах. А коли вона це зробила, то поступила протизаконно і в дусі не-демократичних традицій.

4. Яким далеким від правди є твердження ред. І. Кедрина про те, нібито ОУНз складала заяви льояльности ДЦентрові, а потім пропонувала реформи на його знищення, може свідчити сама стаття в „Бюлетені", яку цитуємо тут в оригінальних, істотних вимках.

„Варто пригадати передумови, а чи настанову ОУНз, щодо переорганізування УНРади. УНРада має:

1. Зірвати всякі ділові пов'язання з Американським комітетом визволення. Хоча формально УНРада ніби вже не плекає зв'язків з АКВ, то далі продовжуються ділові контакти, напр., через т. зв. „Паризький бльок", згуртування представників поневолених Росією народів, якому патронує АКВ. З другого боку треба сказати, що українська редакція радіо „Свобода", інституція, якою відає АКВ, відстоює послідовно і з частковим успіхом правильні українські позиції. Отож ця наша вимога триває, але вона втрачає свою гостроту.

2. Наладнати співвідношення між ДЦ УНР і ЗП УГВР. До цього треба сказати наступне: ДЦ УНР символізує наші визвольні змагання 1917-1921 рр., а ЗП УГВР символізує боротьбу під час і після другої світової війни. Обидва періоди ввійшли вже до історії наших визвольних змагань і стали цінністю всього народу. Але на практиці є так, що деякі кола визнають тільки період УНР, знецінюючи і нехтуючи періодом УПА-УГВР. Знову ж для ЗЧ ОУН найважливішою подією це „30 червня 1941". Натомість нашим прагненням, а віримо, що й прагненням всієї української громадськости, є, щоби визвольна боротьба всього періоду 50-річчя була всіми належно визнана і вшанована. Будемо старатися, щоб дійшло до порозуміння між УНРадою і ЗП УГВР. В практичній роботі йдеться про узгіднення заходів та посувань на зовнішньо - політичному відтинку ВО УНРади і ген. секр. зовн. справ УГВР. Це посилить і однородить заходи, при чому уникнеться зайвих дубльовань, витрати часу і енерґії, зекономиться людські сили і матеріяльні засоби.

3) Вилучити вимогу визнавати „уряд УНР в екзилі" при приступленні до УНРади. ОУНз визнала декляративно цю вимогу, але всі лідери фракцій УНРади були заздалегідь докладно поінформовані про настанову ОУНз у цій справі. В УНРаді вже і до того часу є кола, які вважають „екзильний уряд", „міністрів" і т. д. чимсь віджилим, зайвим, а навіть шкідливим. Але зміни в структурі УНРади можна провести лише ізсередини, змінюючи „тимчасовий закон". Вимога визнавати ДЦ УНР, як „екзильний уряд", утруднює або й уне-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Петро Ісаїв

ТАКИ ТОЙ КАПНІСТ

(3)

А тепер треба взяти в оборону ще й Миколу — проти закидів Едґертона. Якщо б хтось навіть прийняв, що тим емісаром був Микола Капніст, то йому не можна було б робити таких ненаукових висновків про Миколу та про саму місію до Прусії, як це зробив В. Едґертон на основі споминів Софії Скалон. Вона схарактеризувала Миколу як „інтеліґ е н т н у людину, але з великими ексцентричностями", що він багато думав про себе і про свою інтеліґенцію, що говорив часто зовсім незрозумілими алегоріями, що був великий деспот у своїй родині, що занедбував свою жінку й дітей, що накидав сувору побожність на всю решту мешканців свого дому.

З цієї характеристики В. Едґертон зробив дуже далекосяжні, ненаукові висновки, написавши про Миколу й про місію до Прусії між іншим так:

„Нездійснений плян його брата Василя створити добровольчу козацьку а р м і ю для оборони Російської імперії проти турків міг дати надхнення для його власної фантазії про сепаратистичну українську армію, в якій він перемістив свого краще знаного молодшого брата як головного героя. Його згадка, що він має становище в фабриках, може мати якусь основу в дійсності — але знову це могло бути фантазією, на яку надхнула його відповідальність його брата за фабрику шовку в Києві. . . Врешті-решт найбільш правдоподібне вияснення таємної місії, яку описано в звіті Герцберґа для пруського імператора, що просто була вона нічим іншим, як прогулянкою з пригодами (ескападою), що її відбув блудний Микола Капніст на власну руку".

Таку інтерпретацію і самого Миколи як людини, а тим більше всієї місії до Прусії треба відкинути як ненаукову, бо В. Едґертон зобразив тут Миколу як блудну, еретичну людину, а для цього немає вистачальних підстав з таких причин:

1. Ексцентричність — це дивацтво, яким людина хоче викликати зовнішні ефекти, але медична наука не зараховує її до психічних недуг і вважає, що ексцентрики не мають параноїчних нахилів, тобто нахилів переносити чужі вчинки чи заслуги на себе, як це приписав Едґертон Миколі.

2. Микола отримав титул надвірного радника, тобто радника царського двору, а такі титули не давали будькому; кандидата на такий титул добре наперед уважно обсервували, розвідували про нього у знайомих людей, щоб він згодом не скомпромітував себе, а через те й царський двір. Якщо Микола отримав такий титул, то видно, що люди, які знали його, не завважили у нього ніяких параноїчних проявів.

3. Зі звіту Герцберґа бачимо, що український емісар справив на нього добре враження, навіть здобув його довір'я, бо Герцберґ відкидає підозріння, немовбито український емісар був аґентом російського двору, що хотів тільки розвідати про ставлення Прусії до Росії. Ми віримо більше обсервації Герцберґа як інтерпретації В. Едґертона. Тому або Микола не мав таких прикмет, які приписує йому Едґертон ,або тим посланцем був не Микола, а інший Капніст.

4. В. Едґертон приписав Миколиній фантазії вістку про сепаратистичну українську армію ,про яку говорив український емісар, а тим часом в кожному підручнику історії України можна знайти інформацію, що така армія в той час існувала. Адже ж знаємо, що як московський уряд розв'язав у 1781-82 рр. козацькі полки, то зформував з українських козаків 10 так званих карабінерних полків, які мали стати частиною російської армії. Вояки і старшини тих полків були українці, що в той час відчували невдоволення з реформ російського уряду. Крім того в Південній Україні (на Катеринославщині і Чорноморщині) зорганізовано в 1789 р. ще й інші козацькі полки, а 10 січня 1790 року проголошено Потьомкіна „великим гетьманом" тих військ. Про карабінерні полки, про причини їх невдоволення та про козаче військо у Південній Україні в той час подав інформації та джерела до них на кінці розділу проф. Ол. Оглоблин в цитованій праці (стор. 87-89). Отже, вістки українського емісара про українську армію були правдиві. Тим часом В. Едґертон, не простудіювавши тодішніх відносин в Україні, приписав ті вістки фантазії блудного Миколи. Коли інтерпретація Едґертона щодо тих полків невірна, то можна припускати, що також і його інтерпретації щодо інших моментів тієї місії, побудовані на тій самій засаді (блудности Миколи), також невірні і не відповідають історичній дійсності.

5. У тій статті, включно з заголовком, Едґертон виявляє якесь упередження до тієї місії і проводить думку, що українські учені, а також один німецький учений писали про місію до Прусії зокрема в той час, коли мала початися чи вже почалася війна з Росією, з чого виникає, що вони хотіли тим відсвіжити чи зміцнити українську іреденту, українські визвольні ідеї. У Едґартовій статті написано:

„З того часу (з часу статтей В. Дембінського і М. Грушевського про ту місію) ця історія мала дивовижну (курйозну) дорогу повертання до неї знову й знову в підозрілих обставинах часу й місця. Українець В. Дорошенко воскресив її у важливий момент під час першої світової війни в своїй книжці „Українство в Росії" яка появилася у Відні 191 року . . . В 1939 р., напередодні другої світової війни Михайло Антонович повторив історію Дембінського (у примітці подано: „Сьогочасне і минуле", Львів, ч. 2 1939). („Славік Рів'ю", вересень 1971, стор. 551).

„. . . чи це не змушує нас після всього прийняти обвинувачення у «високій зраді» російської держави, якою Георг Закке (німецький учений — П. І.)обтяжив поета Василя Капніста якраз після того, як напад нацистичної Німеччини на Совєтський Союз започаткував новий фасон XX століття, інвазії на свого союзника?" (Там же, стор. 554-555).

Повністю тенденція Едґертона проявилася в заголовку його статті. „Laying a Legend to Rest: The Poet Kapnist and U k r a i no-German Intrigue", що значить: „Складаючи леґенду на спочинок: Поет Капніст і українсько-німецька інтрига".

Наперед мала заввага: Якщо навіть прийняти, що українські учені користувалися місією Капніста для зміцнення української визвольної ідеї, то це хіба ні в чому не може заперечувати правдивости, історичної дійсности тієї місії. А скільки ж то є історичних подій, точно устійнених та доведених наукою, якими користуються різні пропаґандисти, однак це не заперечує їх правдивости.

(Закінчення буде)

НА МАРГІНЕСІ КРИЗИ В УНРАДІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

можливлює приступлення до УНРади деяких груп, напр., гетьманців. УНРада має бути політичним центром всієї української еміграції, без огляду на те, чи визнається „екзильний уряд", а чи ні. Це аж надто претенсійна вимога. Не треба забувати, що ДЦ УНР постав уже на еміграції, в Польщі. Немає підстав для його „забронзовування". У міжвоєнному часі ДЦ не записався світло, і в нічому активно не причинився до продовження, а чи посилення нашої визвольної боротьби. Як політичний фактор він просто не існував у нашій дійсності. Отже не йдеться про продовжування т р адиції „екзильного уряду" (бо її в позитивному значенні взагалі немає). Йдеться єдино про традицію збройної боротьби під знаком УНР в 17-21. Інша справа інституція УНРади, яка постала в 1948 р. і мала на меті згуртувати всі наші політичні сили. Це було великою мірою здійснене, коли до УНРади вступили ЗЧ ОУН, але вони поновно виступили. Такий центр, без налички, позбавленої всякого реального змісту, „екзильний уряд", може стати авторитетним тілом для українців у діяспорі.

Читач сам може оцінити, чи ця стаття (а не офіційна пропозиція) давала основу керівникам ДЦентру викликати глибоку кризу в УНРаді, а деяким журналістам провадити чотирирічну кампанію нападів на ОУНз.

Роман Ільницький
Ню Йорк

ПОСВЯТИЛИ ЦЕРКВУ В НІМЕЧЧИНІ

Мюнхен. — У Гільдесгаймі при Кірхен вулиці в неділю 4-го червня відбулося посвячення нової української католицької церкви, в присутності Апостольсько г о Екзарха Владики Платона Корниляка і духовенства та вірних. Опісля відбувся спільний обід і концерт, на якому виступали: сопрано Світляна Микитчак, баритон Волод. Сардановський, піяністка Галина Коваль, проф. М. Михайловський — скрипка. Увечері відбулася забава, дохід з якої пішов на церковні потреби.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
ФОНД ТОВАРИСТВА ПОДОЛЯН

Подаємо сьомий список жертводавців, що склали внески та пожертви у Фонд Товариства Подолян при Академії, на видання Збірника, за час від 1-го серпня 1971 року по 8-е травня 1972 року:

Віталій Гарбер, Гунтсвілл, Ала. $45.00
Ольга Губаржевська, Ню Йорк $31.00
Марія Прохода, Денвер $30.00
По 20.00 дол. — В. Пакуляк, Мін.; Галина Царинник, Філядельфія; К. Громів, Ню Йорк; Софія Гаєвська, Ню Джерзі;
Віктор Чекірда, Мінн. $15.00
Ларіса Журавель, Мінн. $12.00
По 10.00 дол. — Анна Статникова, Н. Й.; Д-р Роман Клімкевич, Міямі; Володимир Мосора, Н. Й.; Ніна Басюк, Н. Й.;
Проф. М. Битинський, Канада $5.00
А. Зарицький, Ню Джерзі $3.00
На Конференції Подолян у жовтні 1971 року склали пожертв $10.00
Разом за час від 1 серпня 1971 р. по 8 травня 1972 року поступило внесків та пожертв $271.00

Управа Товариства Подолян УВАН у США всім жертводавцям складає щиру подяку і звертається з проханням до Подолян надсилати пожертви та внески на видання Збірника на адресу:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S. Inc.
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025
Fund Podolian

УПРАВА Т-ВА ПОДОЛЯН

Літній проєкт Союзу Українських Студентів Канади дістав державну субсидію

(Закінчення зі стор. 1-ої)

СУСК, будуть стало перебувати в терені для сфільмування всіх можливих українських нагод. Друга половина екіпи СУСК буде працювати у Вінніпеґу для зредагування цих фільмових матеріялів, які відтак будуть передаватись на станціях каблевої телевізії Вінніпеґу та інших міст Канади.

Кошт цього літнього проєкту СУСК обчислено на $40,000, на що одержано субсидію з фонду багатокультурности Державного Секретаріяту в Оттаві в сумі $25,000. Бракуючих $15,000 треба покрити з добровільних збірок цілої української громади в Канаді, бо всі українці Канади скористають з того надзвичайно вартісного проєкту, заініційованого нашою студентською централею. Уділивши патронат для цього проєкту СУСК, Екзекутива КУК закликає всіх свідомих українців доброї волі післати щедрий даток на Комітет Українців Канади — Студентський Фонд, з якого $15,000 мусить піти на покриття коштів цього літнього проєкту СУСК. Жертводавці дістануть посвідчення для відтягнення від податку зложених ними сум на ту ціль.

Для здійснення проєкту СУСК працюють такі студенти: Марко Бойцун (голова СУСК з Торонто), Іван Фесан (Торонто), Борис Ковальський (Торонто), Юрій Ковар (Торонто), Галя Кучмій (Торонто), Христина Лаптута (Торонто), Дорійон Лусич (Ванкувер), Лев Марунчак (Вінніпеґ), Петро Мельницький (Вінніпеґ), Ігор Петелицький (Ванкувер), Дарія Порохівник (Едмонтон), Ірка Окіпнюк (Торонто) і Роман Тарновецький (Оттава).

Нові духовники Української Греко-Православної Церкви в Канаді

Вінніпеґ. — Недавно відбулися висвячення нових духовників для Української Греко-Православної Церкви в Канаді, УГПЦ, — одного священика і трьох дияконів, усіх випускників Богословського Факультету Колегії св. Андрія у Вінніпезі. Дня 7-го травня ц. р. було висвячено на священика Миколу Дерев'янка, нар. 1943 р. у Східній Німеччині, який середню освіту здобув у Бельгії і там же звання технічного інженера, в 1969 р. студіював у Канаді в Колегії св. Андрея, у листопаді 1970 року одружився з Євгенією з дому Горчинських, із Давфину. Крім священика о Миколи Дерев'янка, були висвячені випускники Колегії св. Андрея на дияконів: Михайло Заліщук, 1943 р. народження з Мічам, Саск., Андрій Лакунта, нар. 1950. Виллингдоні, Альберта, та Іван Ткачук, одружений з Анною Крилатою, власник фабрики у Нотерфорді, Онт., рукоположений по закінченні Колегії Владикою Борисом у сан диякона.

Гарний дарунок

Осередок У к р а їнської Культури й Освіти отримав у подарунку від Олександра Ришая з Лос Анджелесу 100 примірників книжки „Українські композитори" і цією дорогою складає йому найсердечніше спасибі.

Книга „Українські композитори" — це збірка біографічних нарисів композиторів Миколи Лисенка, Олександра Кошиця, Миколи Леонтовича та Кирила Стеценка. Збірку зредагував та упорядкував М. Гаврилюк. Книга видана на доброму папері, ілюстрована, 85 сторінок. Вартість книги — 2 дол. з пересилкою.

Гроші з розпроданих книжок призначені на заснування фонду для видання релігійних творів українських композиторів. Замовлення разом з грішми слати: —

Ukrainian Cultural & Educational Centre, P. O. Box 722, Winnipeg, Man. R3C 2K3

Співачки прийшли на допомогу ученим похилого віку

Оперова артистка Антоніна Лисенко, її дві молоденькі учениці і вокальне тріо „Соловейки" під проводом проф. Зої Маркович дали концерт української пісні в залі Української Вільної Академії Наук у Ню Йорку 21-го травня 1972 р. на користь Фонду ім. Дмитра Дорошенка для допомоги потребуючим українським ученим та їхнім родинам.

Проф. Наталя Осадча-Яната, голова Фонду, перед початком концерту привітала артисток і подякувала їм за готовість безплатно виступити у добродійному концерті. Вона коротко нагадала кілька фактів про Фонд ім. Д. Дорошенка, що діє за рахунок пожертв і прибутків з добродійних концертів. Щороку на Різдво і Великдень Фонд висилає невеликі грошові подарунки українським ученим старшого віку та їхнім родинам у Німеччині, Франції, Аргентині, Канаді і Америці. Проф. Осадча-Яната подякувала безплатним працівникам Фонду — О. Гайдамаці, С. Гаєвській, Т. Іванівській, І. Джус, О. Нещадименко та Л. Чернявській, а також проф. І. Замші, що веде фінансову звітність.

Українські пісні і романси співало вокальне тріо „Соловейки" осередку СУМА у Філядельфії під мистецьким проводом Зої Маркович у складі: Леся Лесків, Маріяна Мечник і Мирослава Новаківська. Репертуар був різноманітний: романси на слова Лесі Українки, народні пісні, пісні сучасних українських совєтських композиторів. Молоді співачки посилили сценічний ефект свого виступу стилевими сукнями, що їх змінили п'ять разів.

Також виступали з піснями і романсами Ірена Лабунька і Тамара Петришин, студентки Музичної Школи проф. Антоніни Лисенко. Свою майстерність досконало показала її учителька Антоніна Лисенко, колишня співачка Харківської опери, проспівавши дві пісні.

На закінчення проф. Осадча - Яната подякувала артисткам.

Л. Д.

У 15-ЛІТТЯ СМЕРТИ МИКОЛИ ГЛОБЕНКА

Париж. — У 15-ліття смерти видатного науковця-літературознавця, заступник гол. редактора гаслової „Енциклопедії Українознавства" проф. Миколи Глобенка, відбулася в українській православній церкві св. Симона у Парижі Панахида за спокій його душі. Проф. Микола Глобенко, автор багатьох визначних літературних праць та гасел у „ЕУ" НТШ, походив із Харкова, помер у Сарселі під Парижем, де жив із дружиною С е р а ф і м о ю Глобенко, тепер Волошиною, яка й подбала про Панахиду.

СПОРТ

ЛЕВИ У ВЕСНЯНОМУ СЕЗОНІ

Неділя, 21-го травня: Леви - Атлетікс 3:1.

Неділя, 28-го травня: Леви - Марунс 4:0 (1:0).

Резерви Леви - Марунс 3:0 (1:0).

Чикаго, Іллиной. — Перша футбольна дружина УАСТ „Леви" почали весняний сезон за першість Вищої Дивізії — Національної Футбольної Ліги Чикаго в неділю, 21-го травня ц. р.

Наша перша футбольна дружина належить, як і в попередньому році, до Вищої Дивізії: групи „Червоні", в якій є шість дружин, а саме: Леви, Олімпікс, Атлетікс, Чикаго Кікерс, Швабен і Аврора Кікерс (останні три — німецькі дружини). До групи „Сині" — Вищої Дивізії належать, крім дискваліфікованих хорватів, п'ять таких дружин: Польські Орли, Спарта, Марунс, Ганза-Фортуна Юнайтед і хорвати Адрія.

Леви гратимуть два змагання з дружинами групи „Червоні" в цілому році і лише одні змагання з дружинами групи „Сині".

Перша футбольна дружина УАСТ „Леви" здобула Чемпіонат Вищої Дивізії групи, „Червоні" в минулому році й має можливість у доброму складі повторити цей самий успіх у цьому році. Перша футбольна дружина є підсилена в цьому році Кругом на обороні, Кашубським у помочі та Борисом Шлапаком у атаці. У перших змаганнях весняного сезону перемогли Леви еквадорську дружину Атлетікс 3:1 у неділю, 21-го травня на стадіоні Віннемак парку. Ворота для Левів стрілили Підковірів, Шлапак і Нога.

У других змаганнях весняного сезону, які відбулися в неділю, 28-го травня на стадіоні Ганзон парку. Перемогла перша футбольна дружина Левів італійську дружину Марунс 4:0. Марунс грають у групі „Сині" Вищої Дивізії і Леви вже не будуть грати з італійцями в цьому році змагань за першість Вищої Дивізії Національної Футбольної Ліги Чикаго.

Перебіг змагань: Гру почали Марунс з наступом на ворота Левів і Банах зловив два м'ячі в 1-ій і 4-ій хв. Робертіс перестрілив ворота Левів у 5-ій хв. Орест Банах зловив два високі м'ячі в 6-ій і 12-ій хв. Ініціятиву гри перебрали Леви і воротар Марунсів Рей Рой (брат Віллі Роя — змагуна Левів) оборонив вільне Ноги в 14-ій хв., високий м'яч у 15-ій, стріл Євгена Мишалова в 25-ій і стріл помічника Кашубського з вільного в 26-ій хвилині.

Банах зловив високий м'яч у 26-ій хв. Рахунок воріт 1:0 відкрив Михайло Нога прекрасним стрілом з вільного у праве віконце воріт Рей Роя у 28-ій хвилині. Наступ італійців і Банах зловив м'яч у 29-ій і гарно оборонив карне — одинадцятку в 30-ій хвилині. вибивши горішній м'яч убік з лівої сторони своїх воріт, а потім він же оборонив прекрасно близький стріл у 33-ій хвилині змагань. Місце Андрущишина в атаці зайняв Підковірів. Леви оборонили наріжняк у 37-ій хв. Кашубський перестрілив вільне в 40-ій хв. Марунс перестрілили ворота Левів у 42-ій хв. Юнак Євген Карпа зайняв місце Вернона на лівому крилі. Дебют 18-річного юнака в його перших змаганнях у першій дружині був добрий і він є надією Левів, якщо не в цьому, то в наступному році тому, що нам потрібно якнайбільше українських змагунів.

Після перерви стріл юнака Євгена Карпи оборонив воротар Рей Рой в 47-ій хв. Банах зловив м'яч у 51-ій хв. Стріл Ґріна оборонив Рой в 55-ій. Стріл Шлапака в 56 і вільне Ноги в 60-ій хв. Банах оборонив свої ворота в 56-ій хв. Суддя Бейкер усунув з гри Миколу Іваника за нечисту гру і в 61-ій хвилині Леви грали в десятку до 67-ої хв., коли суддя усунув з гри одного італійця. Потім Рой гарно оборонив у 67-ій і дуже добре оборонив наріжняк у 64-ій хв. Марунс притиснули Левів. Місце Карпи в атаці зайняв Андрущишин. Банах оборонив свої ворота в 65-ій хв. Шлапак перестрілив ворота Марунс у 66-ій хв. Борис Шлапак підніс рахунок 2:0 у 68-ій хв. з подачі Андрущишина. Місце Підковірова в помочі зайняв Стефан Дижурко. Шлапак підніс рахунок 3:0 в 75-ій хв., умістивши м'яч головою в сітці з дуже точної подачі Ноги з наріжняка. Банах оборонив два стріли у 80-ій і 81-ій хв. Ґрін закінчив рахунок 4:0 у 87-ій хвилині гарних змагань. Резерва Левів перемогла резерву Марунс 3:0 з 3-ох стрілів Івана Полюховича у перших змаганнях сезону.

Склад Левів: Банах, Є. Мишалів, Іваник, Круг, Крат, Кашубський, Шлапак, Підковірів, Ґрін, Андрущишин, Нога, Вернон, Дижурко і Карпа.

ЛЮБА КОБРИН У ТОРОНТІ

Торонто.—Колоратурне сопрано, молода солістка Люба Кобрин із Парижу, дала індивідуальний концерт у Центрі Ст. Лоренс у Торонті, в супроводі піяністки Марти Кравців - Барабаш. „Співачака дала незвичайно багато любови й темпераменту у виконання українських пісень, проте на висотах мистецтва вона стояла в піснях, написаних для її голосу великими европейськими композиторами". Люба Кобрин, крім українських творів, виконала арії з „Лякме", „Травіяти", „Тоски" та ін., а ще потім на прийнятті, як подав „Гомін України" з 27 травня, співала арію з „Лючії де Лямармор" Доніцетті.

ВЕЛИКА МАНДРІВКА МАЛОГО МИХАЙЛИКА

Шестирічний Михайлик Полюх побував у весняному, заквітчаному гаю, разом із старшим односельчанином з Радехова на Львівщині. Коли поверталис і заговорились, хлопчина вскочив у автобус, що саме стояв на стоянці, й вирішив „покататись". Автобус завіз дитину аж у Рівне. Там Михайлик вирішив повернутись додому й сів у інший автобус. Виліз, як дитині здавалось, біля знайомого лісу, а насправді аж на кордоні Рівенської і Волинської областей. „Довго блукав у лісі, — повідомила „Радянська Україна" з 12-го травня, на щастя перестріла його жителька з с. Дерев'яне, привела додому, заспокоїла, нагодувала. На другий день відіслали Мишку додому" — а там вночі і вдень розшукували хлопчину, прочісували навколишні ліси . . .

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОСИП ГАРВАНКО, член УН-Союзу Відділ 349 Т-ва Т. Шевченка в Менвіллі, Н. Дж., помер 28 березня 1972 р. на 84 р. ж. Став членом УНС в 1929 р. Полишив у смутку синів: Івана і Михайла та доньку Анастазію. Похорон відбувся 1 квітня ц. р. на цвинтарі Sacred Heart, Hillsboroug T-p, N. J.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Захарко, секр.

МИКОЛА ЗАРІЧНИЙ — член УНС Відд. 102 Б-ва св. ап. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, помер 13 березня ц. р. на 79 р. ж. Став членом УНС в 1938 р. Полишив у смутку дружину Марію, сина Йосипа, доньку Гелен та внуків. Похорон відбувся 16 березня 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Бобечко, секр.

МИКОЛА ПЛІСКО — член УНС Відд. 313 Б-ва св. Івана Хрестителя в Смітміл.л, Па., помер на 44 р. ж. Нар. в Смітмілл, Па., і став членом УНС в 1946 р. Полишив у смутку брата Івана. Похорон відбувся на цвинтарі Calvary, Millcrek Twsp, Erie Co., Pa.
Вічна Йому Пам'ять!
Анна Зазворська, секр.

АДАМ САМПЕР — член УН-Союзу Відд. 20 Згода в Гамтремк,Міш., помер 25 березня 1972 р. на 79 р. ж. Нар. в с. Гриців, Україна і став членом УНС в 1930 р. Полишив у смутку доньку Анну та внуків. Похорон відбувся 29 березня 1972 р. на цвинтарі Mt. Olivet, Detroit, Mich.
Вічна Йому Пам'ять!
Р. Куропась, секр.

КАТЕРИНА ДУБАС, членка УНС Відділ 133-ій Т-ва Б. Хмельцького в Ньюарку, Н. Дж., померла 4 квітня 1972 р. на 80 р. ж. Нар. в м. Стара Сіль, Україна. Стала членкою УНС в 1927 р. Полишила в смутку мужа Вільяма, доньку Анну та 2 внуків. Похорон відбувся 8 квітня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre, East Orange, N.J.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ВАРВАРА ФЕЦЕНКО, член УНС Відд. 31 Б-ва св. Кирила і Методія в Ст. Клер, Па., померла на 79 р. ж. Стала членкою УНС в 1924 р. Полишила в смутку синів: Миколая, Івана, Дмитра, Лева, доньок: Сараг, Ненсі, Юлію, Гелену, Єлисавету, Катерину. Похорон відбувся 15-го квітня 1972 р. на цвинтарі св. Миколая в St. Clair, Pa.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ДМИТРО КОРИТКО — член УНС Відд. 316 УНДім в Рочестері, Н. Й., помер 17 березня 1972 р. на 80 р. ж. Народився в с. Конюшках, пов. Рогатин, Україна і став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку дружину Софію, доньку Амелію, синів: Карла, Михайла і Євгена. Похорон відбувся 20 березня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre, Rochester, N.Y.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Попович, секр.

ІВАН ГУЧКО — член УНС Відд. 191 Б-ва св. о. Миколая в Трой, Н. Й., помер 4 березня 1972 р. на 77 р. ж. Став членом УНС в 1925 р. Полишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 7-го березня 1972 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Трой, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
Р. Колодій, секр.

АННА ОЛІЙНИК — членка УНС Відд. 289 Т-ва Т. Шевченка в Рочестері, Н. Й., померла 6 березня 1972 р. на 80 р. ж. Стала членкою УНС в 1934 р. Полишила в смутку 1 сина, 4 доньки. Похорон відбувся 9 березня ц. р. на цвинтарі St. Rose, Shaitsville, N.Y.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Гуссар, секр.

КАТЕРИНА ІВАНИЦЬКА — членка УНС Відд. 163 Т-ва Єдність у Філядельфії, Па., померла 14 березня 1972 р. на 75 р. ж. Стала членкою УНС в 1942 р. Полишила в смутку 1 доньку, 2 синів та 2 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Факс Чейс біля Філядельфії, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

СТАХ БРУДНИЙ — член УН-Союзу Відд. 127 Б-ва св. о. Миколая в Боффало, Н. Й. помер 12 березня 1972 р. на 91 р. ж. Став членом УНС в 1919 р. Полишив у смутку дочок, сина, 8 внуків і 11 правнуків. Похорон відбувся 15 березня 1972 р. на цвинтарі St. Stanislaw, Cheektowaga, N. Y.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

МАТРОНА ТАРАС — членка УНС Відд. 175 Б-ва св. о. Миколая в Дітройті, Міш., померла 17 березня 1972 р. на 81 р. ж. Стала членкою УНС в 1934 р. Полишила в смутку синів: Михайла, Данила, Гаррі і доньку Анну. Похорон відбувся 20 березня 1972 р. на цвинтарі Roseland Park, Berkley, Mich.
Вічна Їй Пам'ять!
І. Смерека, секр.

МИХАЙЛО КАМФОНИК, член УНС Відд. 241 Т-ва І. Франка в Вунсокет, Р. Ай., помер 26 листопада 1971 р. на 80 р. ж. Нар. в с. Борки Малі, пов. Скалат, Україна. Став членом УНС 1926 р. Полишив у смутку дружину Наталію, доньку Анну 3 синів: Франка Антона, Івана, 6 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 29 листопада 1971 р. на цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, Масс.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Бардачевський, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ, Відд. 371, о год. 7:30 веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. Проситься членство вирівняти вкладки. — Стефанія Стеців, гол., Леся Назарук, касир, Ю. Варанюк, фін. секр.

СУБОТА, 10-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ, 182-ий Відд. о год. 1-ій по пол. в приміщенні. Укр. Прав. Церкви, 635-655 Broad Street в Кліфтоні. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя 270 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку нарад: організація нових членів, Союзовий День — 10 вересня в Н. Дж., роздача чеків-бенефітів і т. д. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — В. Бушковський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 11-го ЧЕРВНЯ 1972 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва М. Грушевського 219 Відд. між 9:30 а 10:30 ранку. Проситься чл. прибути. — Марія Юров, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 75 Відд. о год. 1-ій по пол. в УНДомі при вул. Мартин і Міш. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — С. Леськів, рек. секр.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя 76 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Кат. Школі при Санфорд і Айві вул. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. — В. Боярський, гол., Т. Клебан, кас., М. Демчук, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. В місяцях липні і серпні зборів Відділу не буде. — В. Терлецький, предс., П. Федик, фін. секр.

Потрібно бібліотекаря

Бібліотека Осередку Української Культури й Освіти у Вінніпеґу потребує бібліотекаря - каталогера. Бібліотека має поверх 20 тисяч томів (книжок, періодичних видань, памфлетів, газет та колекція рідкісних книг). Устаткування бібліотеки на рівні сучасних вимог.

Система клясифікації: десяткова (М. Дюї), описове каталогування та предметні вписи за зразком Конгресової бібліотеки.

Кваліфікації: освіта принаймні БЛС, мінімум практики в каталогуванні 2 роки.

Завдання: виконання всіх бібліотечних функцій: каталогування, референтура та циркуляція книжок, 5 днів праці. Підпорядкування — Бібліотечному комітетові при ОУКО. Платня за домовленням.

Зголошення слати на адресу Осередку:
Ukrainian Cultural & Educational Centre, P. O. Box 722, Winnipeg, Man. R3C 2K3

ТАРЗАН, Ч. 6761. Наомі вбила двох бандитів

Вихопивши пістолю одного з її поневолювачів, медсестра Наомі, вперше у своєму ... вом проти насильства!
Бам!
Горгу! Наша кітка постріл...

Маю досить куль для всіх вас, бестії!..
Але раптом Горг закручує човном і зв'язана у кістках рук і ніг Наомі перевертається...